

KRUSOVSZKY DÉNES

Fiú sebesült macskával

Bukta Imre, olaj, vászon, 2004

Könnyek helyett valami nyúlós anyag
folyt végig az arcán,
mint az enyv, alig tudom kivenni a háttérben a falu hanyag
mozdulatokkal felkent házait.

Ő meg talán vissza se fordul már,
megjegyzett mindent, többé nem kell látnia
ahhoz, hogy mindannyiunknál
tisztább képe legyen a megvetésről.

Hogy egyszerre tűnjön el az egész, arra hiába is várna,
semmi sem lendít erről a pontról tovább,
csak a hétköznapiok lassú perisztaltikája.
Beállítom háttérképnek.

A csontkáporna

Ez a sok nyirkos rongy az emlékezet laza
szárítókötélén összecsiszva,
és megszegyenüléseink szétválogathatatlan halmaza
legalul. De nem mentegetőzőm.

Ugyanúgy tartottam kezeimben
a fényképezőt, mint bárki más,
és akkor sem mondtam, hogy gyere innen,
mikor az idegenvezető végre elhallgatott.

Nem gondoltam a negyvenezer
ember közül egyre sem, akiknek a csontjait
František Rint gondos ornamentika alapján rendezte el.
Addigra már porig alázott giccességével pusztá létem.